

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. M. J., predsjednice vijeća, J. J. i L. R. B., članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika S. P., zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Y. d.o.o. Z., kojeg zastupa B. Z. O. predsjednik Uprave društva, protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Zagreb, Miramarska 24b, klasa: UP/I-451-04/10- 10/3, urbroj: 326-321-10-11 od 27. svibnja 2010., u predmetu odgode izvršenja rješenja o obvezi objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2013.

p r e s u d i o j e

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijen ja zahtjev tužitelja za odgodom izvršenja rješenja Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, klasa: UP/I-451-04/10-10/3, urbroj: 326-321-10-6 od 18. ožujka 2010. do konačne odluke Upravnog suda Republike Hrvatske u toj upravnoj stvari, a točkom II. je određena objava rješenja u Narodnim novinama.

Tužitelj je osporio navedeno rješenje pravovremenom tužbom navodeći kako je već u zahtjevu za odgodnim učinkom u smislu članka 17. stavak 2. Zakona o upravnim sporovima obrazložio iz kojih razloga su nesporno ispunjeni uvjeti za odgodom izvršenja rješenja kojim je tuženo tijelo naložilo tužitelju objavljivanje ponude za preuzimanje dioničkog društva X. d.d. iz P. Drži da je samim zahtjevom dokazao nastanak teško nadoknadive, zapravo nenadoknadive štete, pa opširno obrazlaže koje bi štete mogle nastati kada bi Upravni sud prihvatio njegovu tužbu i poništio rješenje tuženog od 18. ožujka 2010. kojim mu je određena obveza objavljivanja ponude ciljnog društva. Uzimajući u obzir protek vremena vjerojatno je da bi tužitelj do donošenja presude već počeo sklapati ugovore o kupnji i stjecanju dionica pa bi poništenje rješenja na kojima se takva kupoprodaja temelji dovelo do obaveze poništavanja i tako sklopljenih ugovora. Stoga drži da je odgoda izvršenja rješenja tuženog o utvrđenoj obvezi objavljivanja ponude jedini način da se izbjegne šteta koja bi tužitelju mogla nastati.

Pri tome tužitelj nalazi da je pogrešno primijenjen materijalni propis budući da su ispunjeni svi uvjeti propisani odredbom članka 17. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima za odgodu izvršenja, jer je rješenje o utvrđivanju obveze doneseno suprotno načelima Zakona o preuzimanju dioničkih društava te je zbog vremenskog odmaka isto potpuno izgubilo svoju svrhu i nije primjenjivo. Stoga smatra da sve izloženo govori u prilog odgodi izvršenja pa predlaže da Sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje.

Tuženo tijelo protivi se tužbi, opširno obrazlažući razloge koji su ga ponukali na donošenje utuženog rješenja, te s obzirom na utvrđene činjenice drži da je pravilno primijenjen propis i tužitelj osnovano odbijen s predmetnim zahtjevom, slijedom čega predlaže odbijanje tužbe.

Tužba nije osnovana.

Prema odredbi članka 40. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj

53/91.,9/92. i 77/92.) zakonitost osporenog upravnog akta sud ispituje u granicama zahtjeva iz tužbe, ali pri tome nije vezan razlozima tužbe.

Iz podataka spisa predmeta dostavljenog Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je osporenim rješenjem tuženog tijela uvodno navedenog broja od 27. svibnja 2010. odbijen prijedlog tužitelja za odgodu pravnih učinaka rješenja istog tijela od 18. ožujka 2010., a do donošenja presude Upravnog suda Republike Hrvatske u tom sporu.

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je rješenjem istog tijela, klasa: UP/I- 451-04/10-10/3, urbroj: 326-321-10-6 od 18. ožujka 2010. utvrđena obveza tužitelja na objavljivanje ponude za preuzimanje dioničkog društva X. d.d. iz P. te mu određene odgovarajuće obveze s tim u vezi. Protiv navedenog rješenja je tužitelj pokrenuo upravni spor kod ovog Suda, ali je u međuvremenu podnio i prijedlog za odgodu pravnih učinaka navedenog rješenja do donošenja presude Upravnog suda u tom sporu. Prijedlog je odbijen pozivom na odredbu članka 17. Zakona o upravnim sporovima, uz obrazloženje da nisu ispunjeni uvjeti iz navedene odredbe članka 17. istog Zakona.

Međutim, s obzirom na podatke kojima Sud raspolaže, utvrđeno je da je presudom ovog Suda, poslovnog broja: Us-... od 14. studenog 2013. odbijena tužba tužitelja za poništenjem rješenja, Klasa: UP/I- 451-04/10-10/3, urbroj: 326-321-10-6 od 18. ožujka 2010.

Stoga, nakon okončanja upravnog spora u glavnoj stvari, pokrenutog radi poništenja rješenja od 18. ožujka 2010. nema više zakonskih uvjeta za vođenje upravnog spora radi odgode njegovih pravnih učinaka, s obzirom da je o zakonitosti rješenja pravomoćno odlučeno.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91.,9/92. i 77/92.), u vezi s odredbom članka 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 14. studenoga 2013.

Zapisničar
S. P., v.r.

Predsjednica vijeća
mr. sc. M. J., v.r.

Za točnost otpavka-ovlašteni službenik

I. B.